

Sygn. akt II K 179/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Skiba

Protokolant Marta Michniewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy M. O.

po rozpoznaniu w dniach 29 listopada 2013 roku, 04 marca 2014 roku, 23 kwietnia 2014 roku, 25 czerwca 2014 roku, 29 lipca 2015 roku, 26 września 2014 roku, 31 października 2014 roku, 10 lutego 2015 roku, 14 kwietnia 2015 roku, 06 października 2015 roku, sprawy karnej

M. C.

syna F. i B. z domu G.,

urodzonego dnia (...) w Ż.

oskarżonego o to, że:

1. w nocy 20 listopada 2012 roku w Ż., M., T. woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości i mając nie mniej niż 2,5 promila alkoholu we krwi, prowadził pojazd mechaniczny marki P. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.

2. w nocy 20 listopada 2012 r. na trasie M. - T. woj. (...), kierując samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości – nie mniej niż 2,5 promila alkoholu we krwi, umyślnie naruszył zasady ruchu drogowego w ten sposób, że nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych, utracił panowanie nad kierowanym pojazdem, wpadł w poślizgi, dachował, a pasażer J. O. (1) wypadł z pojazdu i został przez dachujący samochód przygnieciony, w następstwie czego doznał obrażeń wielonarządowych klatki piersiowej i jamy brzusznej w postaci pęknięcia żeber, serca, śledziony i wątroby, powodujących masywną utratę krwi do jam ciała, skutkujących zatrzymaniem krążenia i oddychania, w następstwie czego zmarł na miejscu, a kierujący pojazdem zbiegł z miejsca zdarzenia,

tj. o czyn z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

3. w dniu 20 listopada 2012 r. na trasie M. - T. woj. (...), kierując samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości - nie mniej niż 2,5 promila alkoholu we krwi, nie udzielił pomocy J. O. (1), znajdującemu się w położeniu grożącym niebezpieczeństwem utraty życia i ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, bezpośrednio po przygnieceniu go przez dachujący samochód, mogąc jej udzielić bez narażenia siebie lub innej osoby na niebezpieczeństwo utraty życia i ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, bowiem zbiegł z miejsca zdarzenia,

tj. o czyn z art. 162 § 1 k.k.

orzeka, co następuje:

I. oskarżonego **M. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a § 1 k.k., i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 25 listopada 2010 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. 2011 Nr 17, poz. 78) i na podstawie art. 43 § 1 k.k. w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 10 czerwca 2010 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2010 Nr 125, poz. 842) orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 4 (czterech) lat,

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2010 Nr 40, poz. 227) orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł (tysiąca złotych),

IV. W ramach czynów opisanych w pkt 2 i 3 części wstępnej wyroku oskarżonego **M. C.** uznaje za winnego tego, że w nocy 20 listopada 2012 r. na trasie M. - T. woj. (...), kierując samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości – nie mniej niż 2,5 promila alkoholu we krwi, umyślnie naruszył zasady ruchu drogowego w ten sposób, że nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych, utracił panowanie nad kierowanym pojazdem, wpadł w poślizgi, dachował, a pasażer J. O. (1) wypadł z pojazdu i został przez dachujący samochód przygnieciony, w następstwie czego doznał obrażeń wielonarządowych klatki piersiowej i jamy brzusznej w postaci pęknięcia żeber, serca, śledziony i wątroby, powodujących masywną utratę krwi do jam ciała, skutkujących zatrzymaniem krążenia i oddychania, w następstwie czego zmarł na miejscu, a kierujący pojazdem zbiegł z miejsca zdarzenia, tj. występku z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., i za to na podstawie tych przepisów wymierza mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 42 § 3 k.k. w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 25 listopada 2010 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. 2011 Nr 17, poz. 78) orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - dożywotnio,

VI. na podstawie art. 46 § 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym z dniem 08 czerwca 2010 roku) orzeka od oskarżonego **M. C.** na rzecz pokrzywdzonej **D. O.** nawiązkę w kwocie 10 000 zł (dziesięciu tysięcy złotych),

VII. na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 06 czerwca 1997 roku – Kodeks Karny) i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym z dniem 08 czerwca 2010 roku), wymierzone oskarżonemu w pkt I i IV części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 5 (pięciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

VIII. na podstawie art. 90 § 2 k.k. łączy zakazy orzeczone w pkt II i V części dyspozytywnej wyroku i wymierza oskarżonemu łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - dożywotnio,

IX. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt VII części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 21 listopada 2012 roku do dnia 21 grudnia 2012 roku, przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

X. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym z opłaty, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

F. C. co najmniej od 2006 roku był właścicielem samochodu osobowego marki P. rok produkcji (...)o numerze rejestracyjnym (...), samochód w okresie 19-20 listopada 2012 roku posiadał ważne badania techniczne, ważną polisę ubezpieczenia OC.

Dowód:

Odpis dowodu rejestracyjnego k. 14

Odpis zaświadczenia o przeprowadzeniu badań technicznych k. 15

Odpis polisy OC k. 16

Oskarżony M. C. ma na drugie imię W. i przez swoich znajomych nazywany był W., tak też zdarzało mu się przedstawiać nowo poznanym osobom.

Dowód:

Dane osobowe k. 49

Zeznania świadków:

B. K. (1) k. 25-26, akta SR Konin II Ko 1424/14

J. M. k. 33-34, 474

Z. J. k. 46-47, 420

Oskarżony M. C. pracował jako kierowca i w dniu 19 listopada 2012 roku około godziny 17-18 jechał z B. do M., do miejsca swej pracy. Jechał w.w. samochodem marki P., po drodze spotkał J. O., ten zabrał się z nim. Obaj mężczyźni z M. pojechali samochodem ciężarowym do W., M. C. pojechał po załadunek. Z W., po zabranii załadunku, obaj mężczyźni wrócili do M., jechali przez T., gdzie na stacji benzynowej oskarżony kupił papierosy, a J. O. (1) jakiś sok. Na tej stacji mężczyźni nie kupowali alkoholu – M. C. miał jeszcze niedopitą małą butelkę wódki, około 200 gram. Obaj mężczyźni około godziny 23:00 wrócili do M.. Oskarżony chciał wracać do B., ale J. O. (1) namówił go na jazdę do Ł.. Obaj mężczyźni najpierw pojechali na stację paliw w K., było to około północy, tutaj kupili pół litra wódki, oskarżony zjadł z pieczywem porcję żurku z kiełbasą i jajkiem, po czy przez około kwadrans siedzieli w samochodzie i po tym czasie postanowili się napić wódki – każdy z nich wypił 3-4 kieliszki. Obaj mężczyźni ruszyli do Ż., gdzie znaleźli się o godzinie około 0:30 następnego dnia.

Dowód:

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. C. k. 49-51, 68-70, 76, 231- 233, 364-365

J. O. (1) zadzwonił do znanego mu mieszkańca Ł., B. K. (1), że przyjedzie do niego.

Dowód:

Zeznania świadka B. K. (1) k. 25-26, akta SR Konin II Ko 1424/14

J. M. w tamtym czasie szła na stację paliw (...) w Ż., znajdowała się pod wpływem alkoholu, gdyż około pięciu godzin wcześniej wypła pół litra wódki, na stacji chciała kupić kolejny alkohol. Oskarżony przejeżdżał koło idącej J. M., J. O. (1) ją znał i zaproponował jej zabranie ze sobą, oskarżony zatrzymał się, zaproponował J. M. zabranie jej na imprezę w Ł., ta przystała na to, pojechali na stację paliw (...). Tutaj oskarżony kupił zgrzewkę piw półlitrowych, wrócił do samochodu, cała trójka wypła po jednej puszcze piwa. Pasażerowie przesiedli się – J. O. (1) usiadł na tylne siedzenie, zaś J. M. usiadła na przednim siedzeniu pasażera, pojechali do Ł..

Dowód:

Zeznania świadka J. M. k. 33-34

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. C. k. 49-51, 68-70, 76, 231- 233, 364-365

Cała trójka przyjechała pod dom B. K. (1), tutaj J. M. zmieniła zdanie co do spędzenia dalszej części nocy z oskarżonym i J. O. (1). J. O. (1) poszedł do mieszkania B. K. (1) z napoczętą butelką wódki, zaś oskarżony odwiózł J. M. do Ż., tutaj koło przychodni (...) na ulicy (...) jeszcze oboje przez chwilę porozmawiali, siedząc w samochodzie, wypili też razem po puszcze piwa, po czym J. O. (2) wysiadła z samochodu, a oskarżony wrócił do Ł.. W tym czasie J. O. (1) wypił z B. K. (1) po około cztery kieliszki wódki po 30 gram, po powrocie oskarżony przekazał J. O. (1), że odwiózł J. M.. Oskarżony w mieszkaniu B. K. (1) wypił nie mniej niż dwa kieliszki wódki, każdy po 30 gram. W mieszkaniu B. K. (1) oskarżony i J. O. (1) spędzili około godziny, powiedzieli że pojedą jeszcze na stacje paliw w Ż. i wrócą do mieszkania B. K. (1), było około 2-3 nad ranem. Obaj mężczyźni wyszli, zaś B. K. (1) poszedł spać.

Dowód:

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. C. k. 49-51, 68-70, 76, 231- 233, 364-365

Zeznania świadków:

B. K. (2) k. 25-26

J. M. k. 33-34

Do B. oskarżony pojechał przez strefę Ekonomiczną, jechał w kierunku T.. W czasie jazdy obaj mężczyźni rozmawiali, oskarżony był zapięty pasami, a J. O. (1) nie. Pomiędzy miejscowościami M. i T. oskarżony jechał z prędkością około 80 km/h, stracił panowanie nad prowadzonym przez siebie pojazdem, zjechał na prawe pobocze drogi, wjechał do przydrożnego rowu, samochód wielokrotnie obracał się wokół osi poziomej i pionowej, uderzał w drzewa, po uderzeniu w kolejno trzecie drzewo z samochodu wyleciał J. O. (1), odrzuciło go do przydrożnego rowu, zaś pojazd upadł dachem w to samo miejsce, na tułów J. O. (1). Z samochodu wydostał się zamroczony oskarżony M. C., oddalił się od samochodu, szedł terenami poza drogą, szedł także wzdłuż torów, poszedł w kierunku I., potem z I. poszedł w kierunku D.. Szedł w skarpetkach.

Dowód:

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. C. k. 49-51, 68-70, 76, 231- 233, 364-365

Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego k. 35-39

Protokół oględzin pojazdu k. 40-42

Szkic z miejsca zdarzenia k. 99

Dokumentacja fotograficzna z miejsca zdarzenia k. 117-134

Opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych k. 241- 263

W czasie prowadzenia samochodu oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym nie mniej niż 2,5 promila alkoholu we krwi.

Dowód:

Opinia biegłego dot. zawartości alkoholu u oskarżonego k. 152-153, 483- 483, 517-520

Około godziny 4:45 nad ranem w dniu 20 listopada 2012 roku na miejsce zdarzenia przybył – z polecenia oficera dyżurnego – patrol policji w składzie sierżant sztabowy P. P. i sierżant sztabowy W. P.. Policjanci zauważyli, że spod leżącego w rowie na dachu samochodu wystają kończyny jakiejś osoby, wezwali straż pożarną i pogotowie ratunkowe, po przybyciu straży pożarnej podjęte zostały czynności dla uwolnienia osoby znajdującej się pod samochodem. Policjanci po jej uwolnieniu stwierdzili, że jest to znany im mieszkaniec B., J. O. (1). Lekarz pogotowia ratunkowego stwierdził zgon tego mężczyzny wobec urazu wielonarządowego i zatrzymania akcji krążeniowo-oddechowej. Kilka godzin później w pobliżu miejsca zdarzenia ujawniony został telefon komórkowy marki N. (...) o numerze (...).

Dowód:

Notatka urzędowa k. 1

Karta medycznych czynności ratunkowych k. 2

Protokół zgonu k. 3

Protokół zatrzymania rzeczy ze spisem i opisem rzeczy k. 17-18

Protokół oględzin telefonu komórkowego k. 19-21

W D. oskarżony udał się do domu Z. J., było już około 5:30 nad ranem, dał Z. J. 100 zł na alkohol, na dużą wódkę. Z. J. kupił butelkę wódki 0,7 l, mężczyźni wypili ją wspólnie, potem Z. J. kupił jeszcze dwie półlitrowe butelki (...), wypili je, oskarżony w ciągu dnia zjadł kromkę chleba. M. C. noc z 20 na 21 listopada 2012 roku spędził w mieszkaniu Z. J., na drugi dzień około godziny 16-17 wrócił do swojego domu, gdzie mieszkał z rodzicami, dowiedział się o śmierci J. O. (1).

Dowód:

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. C. k. 49-51, 68-70, 76, 231- 233, 364-365

Zeznania świadka Z. J. k. 46-47

Oskarżony M. C. został zatrzymany w miejscu swego zamieszkania, w dniu 21 listopada 2011 roku o godzinie 18:10, po zatrzymaniu przeprowadzone zostało sprawdzenie stanu trzeźwości oskarżonego. O godzinie 18:27 (...) przeprowadzone zostało pierwsze badanie na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – wykazało ono u oskarżonego M. C. zawartość 1,12 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza, a kolejne badanie przeprowadzone o godzinie 18:46 – 1,18 mg alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza. O godzinie 20:05 przeprowadzone zostało badanie lekarskie oskarżonego jako osoby zatrzymanej.

Dowód:

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. C. k. 49-51, 68-70, 76, 231- 233, 364-365

Protokół zatrzymania k. 23

Protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 22

Protokół badania osoby zatrzymanej k. 24

W dniu 22 listopada 2012 roku oskarżony został poddany badaniom sądowo-lekarskim przeprowadzonym przez biegłego M. B., biegły stwierdził występowanie u oskarżonego drobnych otarć naskórka na plecach (w okolicy łuku żebrowego po stronie lewej) i na kończynach dolnych i górnych, nadto występowanie niewielkich podbiegnięć krwawych na kończynach dolnych i górnych, a obrażenia powstały od działania narzędzi tępych, tępokrawędzistych lub od uderzenia się od takich narzędzi i mogły powstać w wyniku wydarzenia komunikacyjnego. Obrażenia te

spowodowały naruszenie czynności narządów ciała inne niż określone w art. 156 § 1 k.k. i trwające nie dłużej niż siedem dni, tj. z art. 157 § 1 k.k.

Dowód:

Opinia sądowo-lekarska dotycząca oskarżonego k. 87-88

Na oględzinach i sekcji zwłok u J. O. (1) stwierdzono:

1. zmiany urazowe w postaci otarć naskórka na twarzy i kończynach dolnych, podbiegnięcia krwawe na powłokach miękkich czaszki, rozerwanie mięśnia serca, pęknięcie śledziony i wątroby, krwawienie do jam ciała, złamanie obojczyka prawego i żeber,
2. brak zmian chorobowych,
3. cechy śmierci nagłej, gwałtownej w postaci płynnej krwi,
4. w wyniku dodatkowych badań ustalono poziom alkoholu we krwi na poziomie 2,2 promila, w płynie gałki ocznej – na poziomie 2,4 promila.

Zmiany urazowe stwierdzone podczas sekcji zwłok powstały od działania narzędzi tępych, tępokrawędzistych i mogły powstać w wyniku wypadku drogowego.

Na podstawie przeprowadzonych oględzin ciała i sekcji zwłok można przyjąć, że przyczyną zgonu były obrażenia wielonarządowe, w szczególności narządów klatki piersiowej i jamy brzusznej powodujące masywną utratę krwi do jam ciała, a następnie zatrzymanie krążenia i oddychania.

Dowód:

Protokół sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok ludzkich k. 210-213

Protokół pobrania krwi i płynu z gałki ocznej k. 216

Sprawozdanie z badań zawartości alkoholu w płynach ustrojowych k. 215

Układ kierowniczy, układ zawieszenia, układ hamulcowy, stan ogumienia oraz oświetlenie samochodu osobowego marki P. w chwili zdarzenia były sprawne technicznie i nie miały wpływu na zaistnienie zdarzenia i jego przebieg.

Dowód:

Opinia dot. stanu technicznego pojazdu k. 105-111

W dniu 21 grudnia 2012 roku telefon komórkowy marki N. (...) został wydany oskarżonemu M. C..

Dowód:

Pokwitowanie k. 188

U oskarżonego po zdarzeniu rozpoznana została depresja, oskarżony korzystał z konsultacji psychiatrycznych i psychologicznych.

Dowód:

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. C. k. 49-51, 68-70, 76, 231- 233, 364-365

Informacja lekarska k. 341-343

Oskarżony M. C. nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy, na niedorozwój umysłowy ani na inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych, występuje u niego zespół zależności alkoholowej. Tempore criminis miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia swego czynu i do pokierowania swoim postępowaniem, a zakładając że w czasie zdarzenia był w stanie upojenia alkoholowego, to upojenie to było upojeniem alkoholowym prostym, którego skutki i następstwa oskarżony był w stanie przewidzieć. Nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.

Dowód:

Opinia sądowo-psychiatryczna k. 181-184, 357-360

W stosunku do zarzucanych czynów oskarżony działał w stanie upojenia alkoholowego prostego, znał reakcję swojego organizmu na zażywany alkohol, był w stanie przewidzieć jego działanie, nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k.

Oskarżony nie znajdował się w szoku przedstawiając okoliczności zdarzenia z pkt II i III aktu oskarżenia, miał świadomość zaistniałej sytuacji, nie stwierdzono u niego objawów niepamięci następczej.

Dowód:

Opinia sądowo-psychiatryczna k. 488-490

Intelekt oskarżonego M. C. mieści się w granicach normy, iloraz inteligencji słownej – 104, bezsłownej – 105, pełnej – 105. Oskarżony rozumie znaczenie norm społecznych, jest zdolny do prawidłowego postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń. Oskarżony jest ekstrawertywny społecznie, z płytkimi relacjami interpersonalnymi, z silną potrzebą uznania, miłości, z brakiem satysfakcji emocjonalnej. Oskarżony nadużywa alkoholu. Nie stwierdza się u niego wskaźników zmian organicznych (...) ani objawów zaburzeń psychotycznych.

Dowód:

Opinia sądowo-psychologiczna k. 201-205

Oskarżony M. C., urodzony (...) w Ż., syn F. i B., w okresie zdarzenia był rozwiedziony, ma dwoje dorosłych dzieci, mieszkał z rodzicami. Przed zdarzeniem pracował w firmie transportowo-logistycznej jako kierowca międzynarodowy, zarabiał około 3000 zł miesięcznie. Oskarżony jest uzależniony od alkoholu, przeszedł terapię we W..

W toku postępowania oskarżony był zarejestrowany jako bezrobotny, wobec niestawienia się w wyznaczonym terminie został skreślony z listy bezrobotnych. M. C. podejmował prace dorywcze w branży budowlanej, pracował na terenie W. i osiągał dochody na poziomie 100 zł dziennie. W miejscu zamieszkania oskarżonego nie ma interwencji policji, ma poprawną opinię wśród sąsiadów.

Dowód:

Wywiad środowiskowy k. 162-163, 549-551

Oskarżony w przeszłości nie był karany sądownie.

Dowód:

Zapytanie o karalność k. 548

Oskarżony M. C. w pierwszych złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnieniach (k. 49-51) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 177 § 2 k.k., przedstawił okoliczności zdarzenia zgodne z poczynionymi przez Sąd ustaleniami. W kolejnych wyjaśnieniach złożonych także w postępowaniu przygotowawczym (k. 68-70 i k. 76) M. C. także przyznał się do popełnienia czynu i podtrzymał pierwotnie złożone wyjaśnienia, wyrażając żal z powodu zdarzenia, podał także że w czasie drogi od samochodu nie myślał, co się stało z J. O. (1), że nie wie, dlaczego

oddalił się z miejsca zdarzenia. Oskarżony podał także korzystanie z pomocy terapeutycznej psychiatry i psychologa po zdarzeniu (k. 231-233)

W postępowaniu przed Sądem oskarżony przyznał się do prowadzenia samochodu i spowodowania wypadku, zaprzeczył prowadzeniu samochodu w stanie nietrzeźwości, zaprzeczył spożywaniu alkoholu w okresie poprzedzających wypadek drogowy, stwierdził że u B. K. (1) wypił herbatę, dopiero u Z. J. oskarżony miał przystąpić do spożywania alkoholu. Odnośnie pierwszych złożonych wyjaśnień oskarżony wskazał, iż zostały one wymuszone przez policjantów, którzy mieli się nawet posunąć do zadawania oskarżonemu uderzeń w twarz, kopany, odmawiano skorzystania z pomocy obrońcy, przy podtrzymaniu tych pierwszych wyjaśnień przy kolejnym przesłuchaniu oskarżony miał się pogubić, miał nie mieć zaufania do przesłuchującego go prokuratora. Policjanci przy pierwszym przesłuchaniu mieli mu podsunąć kartkę do podpisania, protokół tego przesłuchania mu odczytano.

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego M. C. k. 49-51, 68-70, 76, 231-233, 364- 365

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując przedstawionych wyżej ustaleń, Sąd dysponował materiałem dowodowym przede wszystkim w postaci wyjaśnień oskarżonego M. C. i zeznań świadków J. M., B. K. (1), Z. J..

Przebieg zdarzeń poprzedzających wypadek drogowy wynika z zeznań świadków J. M., B. K. (1), Z. J. oraz częściowo z wyjaśnień oskarżonego M. C..

Godzi się wskazać, iż w toku postępowania przygotowawczego M. C. złożył bardzo obszerne wyjaśnienia, w których szczerze i bez żadnego wybielania się przedstawił okoliczności poprzedzające spowodowanie przez siebie wypadku drogowego, przedstawił okoliczności i przyczyny spotkania się z J. O. (1) późnym popołudniem czy nawet wczesnym wieczorem w dniu 19 listopada 2012 roku, wspólną wyprawę do W. po załadunek, powrót do M.. M. C. także dość szczegółowo przedstawił okoliczności zdarzeń rozgrywających się od godziny około 23-tej, kiedy to obaj mężczyźni mieli rozpocząć powrót z M. do B., do momentu wypadku, oskarżony przedstawił także swoje działania podjęte po tym ostatnim zdarzeniu. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego szczerze przedstawił także okoliczności spożywania alkoholu w okresie kilku godzin poprzedzających wypadek drogowy.

W dalszym postępowaniu, przed Sądem, oskarżony M. C. odstąpił od tych wyjaśnień.

W ocenie Sądu zmiana wyjaśnień przez oskarżonego nie została spowodowana chęcią przedstawienia rzeczywistego przebiegu zdarzeń, lecz stanowi raczej skutek przemyśleń oskarżonego odnośnie konsekwencji jego zachowania, wszak zarzucono mu prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości, a ten zarzut sformułowano w oparciu o jego własne wyjaśnienia (okoliczności spożycia alkoholu posłużyły weryfikacji stanu trzeźwości przed zatrzymaniem), także okazało się że wypadek drogowy spowodował, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Już wtedy (nie tylko przed zmianami kodeksu karnego obowiązującymi z dniem 18 maja 2015 roku) odpowiedzialność karna za spowodowanie w stanie nietrzeźwości wypadku drogowego była surowo zagrożona sankcją karną, tak w wymiarze kary pozbawienia wolności, jak i zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ta świadomość zapewne zaprowadziła oskarżonego do zmiany linii obrony, do twierdzeń że był w szoku po zdarzeniu, dlatego podał nieprawdziwe okoliczności, do pomawiania przesłuchujących go policjantów o posunięcie się do rękoczynów dla wymuszenia takiej treści wyjaśnień.

Zwrócić należy uwagę, iż w związku z zatrzymaniem oskarżony został poddany badaniom lekarskim dla ustalenia możliwości osadzenia oskarżonego, nadto prokurator uzyskał także opinię sądowo-lekarską dotyczącą obrażeń ciała zaistniałych u oskarżonego, z opisu obrażeń ciała wynika, iż u oskarżonego stwierdzone zostały wyłącznie typowe drobne obrażenia powstałe w czasie zdarzenia drogowego, nie było obrażeń mogących powstać w innych okolicznościach.

Wskazać także należy, iż treści podane przez M. C. w postępowaniu przygotowawczym są relacją własną oskarżonego – relacja ta zawiera bardzo wiele informacji nie objętych relacjami w.w. świadków, skąd zatem przesłuchujący mieliby je znać, wreszcie z opinii sądowo-psychiatrycznej wynika wprost, że nie zachodzi u oskarżonego sytuacja niepamięci następczej.

Nie bez znaczenia pozostaje, że późniejszym toku postępowania przygotowawczego aż trzykrotnie oskarżony \do tych wyjaśnień się odnosił, każdorazowo je podtrzymywał, w niewielkim tylko stopniu uzupełniał – wobec stawianych mu pytań – szczegóły zdarzenia.

Zauważyć także należy, iż okoliczności podane pierwotnie przez oskarżonego znajdują w części potwierdzenie w zeznaniach J. M. (świadek zeznała w sposób w miarę odpowiadający relacji oskarżonego o okolicznościach znalezienia się z obydwoma mężczyznami w samochodzie prowadzonym przez oskarżonego, o znalezieniu się w Ł., o alkoholu), w zeznaniach B. K. (1) (co do okoliczności znalezienia się w mieszkaniu świadka przez oskarżonego i J. O. (1), rozmowy o odwiedzanej kobiecie, spożywania alkoholu), w zeznaniach Z. J. (co do pojawienia się niespodziewanego w mieszkaniu tego świadka, wspólnego spożywania dość dużej ilości alkoholu).

Suma okoliczności wynikających z treści zeznań w.w. świadków w kontekście okoliczności podanych przez oskarżonego w pierwotnie złożonych wyjaśnieniach pozwala na przyznanie tym właśnie wyjaśnieniom przymiotu wiarygodności, odmówienie tegoż kolejnym wyjaśnieniom i uznanie że te kolejne wyjaśnienia stanowią wyłącznie zmianę linii obrony przed stawianymi oskarżonemu zarzutami, dodać należy linię obrony nie znajdująca oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

W ocenie Sądu w.w. świadkowie starali się w miarę swoich możliwości i pamięci o opisanych zdarzeniach przedstawić ich przebieg możliwie jak najwierniej. Podnieść należy, iż w istocie każda relacja, jaką Sąd dysponował odnośnie przebiegu opisywanych zdarzeń, to relacja osoby spożywającej w czasie zdarzenia alkohol. Okoliczności przedstawione przez każdego ze świadków znalazły jednakże swoje potwierdzenie w pierwotnie złożonych przez oskarżonego wyjaśnieniach, a relacje wymienionych osób są w dużej mierze zbieżne, przedstawione jednakże w sposób indywidualny przez każdą z przesłuchiwaną osób, relacje nie są jednakowe, każda z tych osób uwypukla zapamiętane elementy, okoliczności uznane za istotne.

Pewne wątpliwości budziły podane przez świadka Z. J. dane dotyczące momentu opuszczenia przez oskarżonego mieszkania tego świadka. Sąd jednakże przyjął, że zeznania świadka nie są dotknięte celowym wprowadzeniem w błąd, lecz wynikając z ilości spożytego alkoholu – M. C. wyraźnie wskazał, że spędził w mieszkaniu wymienionego noc z 20 na 21 listopada 2012 roku, Z. J. ten okres zapewne „zlał się” w jeden dzień.

Za podstawę ustaleń służyły także dokumenty w postaci odpisów dowodu rejestracyjnego, zaświadczenia o przeprowadzeniu badań technicznych, polisy OC, pokwitowania odbioru telefonu, protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego, oględzin pojazdu, szkicu z miejsca zdarzenia, dokumentacji fotograficznej z miejsca zdarzenia, protokołów sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok ludzkich, pobrania krwi i płynu z gałki ocznej, zatrzymania rzeczy ze spisem i opisem rzeczy, oględzin telefonu komórkowego, zatrzymania, użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego, badania osoby zatrzymanej, zgonu, sprawozdania z badań zawartości alkoholu w płynach ustrojowych, notatki urzędowej (na okoliczność przeprowadzonych na miejscu zdarzenia czynności i ujawnienia ciała J. O. (1)), karty medycznych czynności ratunkowych, informacje lekarską.

Przedmiotowe dokumenty w toku postępowania nie były kwestionowane, stąd też sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy dający podstawę do dokonania ustaleń w zakresie wyżej przedstawionym.

W toku postępowania uzyskano opinie sądowo-psychiatryczne i sądowo-psychologiczną dotyczącą oskarżonego, z treści tych opinii wynika jasno, że u oskarżonego nie zachodzą okoliczności prowadzące do przyjęcia warunków z art. 31 § 1 lub 2 k.k., oskarżony zna i rozumie normy społeczne, nie stwierdza się u niego wskaźników zmian organicznych CUN ani objawów zaburzeń psychotycznych.

Podstawę ustaleń stanowiły także opinie sądowo-lekarskie dotyczące obrażeń ciała oskarżonego i zawartości alkoholu w jego organizmie, z opinii tych wynika, że oskarżony po zdarzeniu miał typowe dla uczestnika zdarzenia drogowego obrażenia ciała, a w czasie prowadzenia krytycznej samochodu znajdował się w stanie nietrzeźwości co najmniej takim jak wyżej przedstawiony.

Wreszcie Sąd dokonał ustaleń także w oparciu o opinię dotyczącą stanu technicznego samochodu i opinię biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.

W ocenie Sądu w.w. opinie są pełnymi, rzetelnymi, sporządzonymi zgodnie ze wskazaniami wiedzy specjalistycznej każdego z opiniujących, ich doświadczeniem zawodowym, uwzględniają – odpowiednio do zakresu opiniowania – całokształt materiału podlegającego ocenie biegłego, stąd też wyniki tych opinii Sąd przyjął za własne.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwolił na pełne podzielenie stanowiska oskarżyciela publicznego – co do opisu zachowań oskarżonego M. C. i kwalifikacji prawnej tychże – przedstawionych w akcie oskarżenia.

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż M. C. stanął pod zarzutami popełnienia trzech występków, a to występku z art. 178a § 1 k.k., z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i z art. 162 § 1 k.k.

W ocenie Sądu należało podzielić stanowisko oskarżyciela publicznego co do przypisania oskarżonemu popełnienia występku z art. 178a § 1 k.k., oskarżony swoim zachowaniem zrealizował ustawowe znamiona występku z art. 178a § 1 k.k.

Godzi się wskazać, iż w nocy z 19 na 20 listopada 2012 roku oskarżony kilkukrotnie spożywał alkohol, najpierw na stacji paliw w K., potem w Ż., potem w mieszkaniu B. K. (1), tamtej nocy także prowadził samochód, razem z J. O. (1) przemieszczali się pomiędzy wskazanymi miejscowościami. Zasadnym było zatem osobne przypisanie oskarżonemu popełnienia tego czynu. Stan nietrzeźwości wynika z wyliczeń biegłego, który wskazał poziom nie mniejszy niż 2,5 promila alkoholu we krwi jako maksymalny stan nietrzeźwości, jaki oskarżony mógł osiągnąć krytycznej nocy w związku z podanymi dawkami spożytego alkoholu.

Niewątpliwie zatem stan abstrakcyjnego zagrożenia, spowodowany prowadzeniem przez oskarżonego pojazdu w stanie nietrzeźwości, nie trwał na tyle krótko, aby po porównaniu stopnia społecznej szkodliwości obu czynów dojść do konkluzji, że czyn zakwalifikowany z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. w pełni pozwalał na oddanie stopnia bezprawia kryminalnego zachowania sprawcy (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 czerwca 2008 roku, III KK 41/08, LEX nr 436431).

Wobec powyższego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie występku z art. 178a § 1 k.k.

Drugim czynem zarzucanym oskarżonemu był zarzut popełnienia występku z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., a trzecim zarzut z art. 162 § 1 k.k.

W ocenie Sądu, o ile by rozważać przypisanie popełnienia czynu z art. 162 § 1 k.k., to należałoby rozważać kumulatywną kwalifikację z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., stąd też Sąd uznał za właściwe odniesienie w opisie przypisanego oskarżonemu czynu z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. do tych dwóch czynów – przy prawidłowym skonstruowaniu zarzutu (abstrahując od merytorycznej poprawności) Sąd poruszałby się właśnie w opisie czynu zawierającym ustawowe znamiona ujęte w przepisach art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. i art. 162 § 1 k.k.

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy oskarżyciel publiczny nie przedstawił jednakże materiału dowodowego pozwalającego na ustalenie, czy i w jaki sposób M. C. miał realnie możliwość udzielenia pomocy J. O. (1) po spowodowaniu przez siebie wypadku drogowego. Z wyników sądowo-lekarskich oględzin ciała i sekcji zwłok J. O. (1) wynika, iż poniósł on śmierć nagłą i gwałtowną, oskarżyciel publiczny nie przedstawił jakichkolwiek dowodów

pozwalających na ustalenie, w jaki czas po zakończeniu dachowania oskarżony wy dostał się z samochodu, czy w czasie opuszczenia samochodu i rozpoczęcia oddalenia się od samochodu przez oskarżonego J. O. (1) jeszcze żył.

Ze wskazanych względów Sąd przyjął, iż oskarżony swoim zachowaniem zrealizował w ramach czynów opisanych w pkt II i III aktu oskarżenia wyłącznie ustawowe znamiona występku z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k., polegającego na tym, że w nocy 20 listopada 2012 r. na trasie M. - T. woj. (...), kierując samochodem osobowym marki P. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości – nie mniej niż 2,5 promila alkoholu we krwi, oskarżony umyślnie naruszył zasady ruchu drogowego w ten sposób, że nie dostosował prędkości jazdy do panujących warunków drogowych, utracił panowanie nad kierowanym pojazdem, wpadł w poślizgi, dachował, a pasażer J. O. (1) wypadł z pojazdu i został przez dachujący samochód przygnieciony, w następstwie czego doznał obrażeń wielonarządowych klatki piersiowej i jamy brzusznej w postaci pęknięcia żeber, serca, śledziony i wątroby, powodujących maszyną utratę krwi do jam ciała, skutkujących zatrzymaniem krążenia i oddychania, w następstwie czego zmarł na miejscu, a oskarżony zbiegł z miejsca zdarzenia.

Przypomnieć należy, iż zgodnie z przepisem art. 177 § 2 k.k. odpowiedzialności karnej podlega ten, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, a jeżeli następstwem wypadku jest śmierć innej osoby albo ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Przestępstwo to może zostać popełnione zarówno przez działanie, jak i zaniechanie. Zaniechanie polega na powstrzymaniu się od wykonania nakazanej przez zasady bezpieczeństwa w ruchu czynności. Przestępstwo z art. 177 § 2 kk ma charakter materialny. Do jego znamion należy skutek w postaci spowodowania wypadku, w którym inna osoba poniosła śmierć albo ciężki uszczerbek na zdrowiu.

Zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym to ujęte w odpowiednich przepisach zasady określające sposób korzystania z ruchu; są to zarówno reguły zawarte w przepisach określających porządek poruszania się na szlakach komunikacyjnych i zachowanie się w typowych dla ruchu sytuacjach lub wyrażone przez przyjęte oznakowanie, oświetlenie i sygnalizację, jak i reguły nieskodyfikowane w sposób szczegółowy, a wynikające z wyżej wymienionych przepisów oraz istoty bezpieczeństwa w ruchu, które muszą znaleźć zastosowanie wszędzie tam, gdzie nie ma sprecyzowanego przepisu.

Zasady bezpieczeństwa nie muszą się pokrywać z przepisami ruchu. W pewnych sytuacjach zachowanie ostrożności może dyktować potrzebę naruszenia określonego przepisu regulującego ruch, np. w ruchu drogowym użycie sygnału dźwiękowego lub świetlnego wbrew zakazowi, przekroczenie dozwolonej prędkości, aby uniknąć zderzenia z nieoczekiwaną przeszkodą, wyprzedzanie lub wymijanie z nieprawidłowej strony pojazdu znajdującego się w sposób nieprawidłowy na jezdni (wyrok SN z 16 sierpnia 1961 r., I K 559/60, LexPolonica nr 316941, OSNKW 1962, nr 4, poz. 55). Zachowanie się uczestników ruchu w nietypowych sytuacjach należy oceniać z punktu widzenia zastosowania się do nieujętych szczegółowo reguł i zasad wynikających pośrednio z przepisów o charakterze ogólnym oraz ze zmienności ruchu i jego dynamiki (uchwała pełnego składu Izby Karnej SN z 28 lutego 1975 r., V KZP 2/74, LexPolonica nr 305190, OSNKW 1975, nr 3-4, poz. 33). Nie jest bowiem możliwe objęcie regulacją szczegółową wszystkich sytuacji, jakie mogą powstać w ruchu, i nie mogą one być sformalizowane w formie przepisu.

W ruchu drogowym są skodyfikowane ogólne oraz szczególne zasady bezpieczeństwa. Ogólne zasady odnoszą się z reguły do wszystkich sytuacji, szczególne zaś do określonych zachowań lub manewrów. Do pierwszych, które mają zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa w ruchu, należy zaliczyć zasadę ostrożności, ograniczonego zaufania i prędkości bezpiecznej, a do drugich - te, które określają sposób zachowania się w określonych sytuacjach, np. zasadę pierwszeństwa na skrzyżowaniu, zasady dotyczące wyprzedzania, cofania (R.A. Stefański, Przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu i w komunikacji. Rozdział XX i XXI kodeksu karnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 236-237).

W ocenie Sąd naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym było przez oskarżonego umyślne – M. C. znajdował się w stanie nietrzeźwości (co uzasadnia kwalifikację z art. 178 § 1 k.k.), w takim stanie prowadził w momencie

zdarzenia samochód osobowy, na prostej drodze nie zapanował nad pojazdem, zjechał na pobocze, potem samochód obracał się wokół własnej osi – poziomej i pionowej, ostatecznie „wylądował” na dachu. W czasie tych akrobacji z samochodu wypadł pokrzywdzony, tutaj oskarżony nie zadbał (a jako kierujący był za to odpowiedzialny), aby w czasie dalszej jazdy J. O. (3) miał zapięte pasy bezpieczeństwa, J. O. (1) został przygnieciony przez samochód i doznał opisanych wyżej obrażeń ciała, prowadzących do jego nagłej śmierci. Oskarżony po ocknięciu się wydostał się z samochodu i oddalił z miejsca zdarzenia nie korzystając z drogi publicznej.

W złożonych przed Sądem wyjaśnieniach oskarżony kwestionował znajdowanie się w stanie nietrzeźwości w czasie spowodowania wypadku, jak również zbiegnięcie z miejsca zdarzenia.

Wyniki postępowania dowodowego wskazują jednakże ponad wszelką wątpliwość, iż oskarżony w czasie tego zdarzenia znajdował się w stanie nietrzeźwości – oskarżony w postępowaniu przygotowawczym szczerze podał ilości spożytego alkoholu, wyjaśnienia te posłużyły za podstawę dokonanych przez biegłego wyliczeń (wszak oskarżony nie miał żadnego powodu, aby zawyżyć ilości spożytego alkoholu). Maksymalny stan nietrzeźwości oskarżonego krytycznej nocy był nie mniejszy niż 2,5 promila alkoholu we krwi.

Oskarżony również zbiegł z miejsca zdarzenia.

Treść wyjaśnień oskarżonego (owych składanych w postępowaniu przygotowawczym) wyraźnie wskazuje, iż M. C. świadomie oddalił się z miejsca zdarzenia, ponownie podkreślić należy, iż poruszał się innymi drogami niż drogi publiczne, szedł polami, wzdłuż torów, tam gdzie być może miał mniejszą możliwość natknięcia się na kogoś, wreszcie dotarł do swojego znajomego, u którego oddał się picciu alkoholu. Zapytać można w tym miejscu dlaczego – odpowiedź jest chyba prosta, aby zapomnieć na moment, co zrobił.

Sąd zatem przypisał oskarżonemu popełnienia występku z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

Po stronie oskarżonego M. C. poza jego uprzednią niekaralnością i szczerymi wyjaśnieniami złożonymi w postępowaniu przygotowawczym nie zachodzą jakiegokolwiek okoliczności wyłączające jego winę. Oskarżony w czasie popełnienia przypisanych mu czynów był sprawcą dorosłym, świadomym, znającym konsekwencje spożycia alkoholu, jego wpływ na organizm. Oskarżony był kierowcą zawodowym, znana mu zatem była podstawowa zasada związana z bezpieczeństwem w ruchu drogowym, tj. zasada trzeźwości uczestników tego ruchu prowadzących jakiegokolwiek pojazdy, czy mechaniczne czy inne. M. C. krytycznej nocy ta zasadę złamał, nadto nie tylko poruszał się samochodem osobowym po dość dużym obszarze, kierując tym samochodem, ale także spowodował wypadek drogowy, w którym jego pasażer poniósł śmierć. Z treści opinii sądowo-psychiatrycznych wynika, iż

Nie zachodzą jakiegokolwiek podstawy do kwestionowania zdolności oskarżonego rozumienia znaczenia czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem.

W okolicznościach niniejszej sprawy – wobec zaostrzenia w okresie pod zdarzeniu przepisów regulujących odpowiedzialność kierowców za prowadzenie pojazdów mechanicznych, za spowodowanie wypadku w stanie nietrzeźwości, także rozszerzający obowiązek naprawienia szkody czy zadośćuczynienia w oparciu o przepis art. 46 § 1 k.k. – zastosowanie znalazły zgodnie z art. 4 § 1 k.k. przepisy obowiązujące w dacie zdarzeń.

Wymierzając kary oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę dyrektywy zawarte w art. 53 k.k., bacząc aby wymierzone kary były współmierne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, a ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego.

Miarkując karę za drugi przypisany czyn Sąd miał na uwadze obligatoryjne zaostrzenie odpowiedzialności karnej przewidziane w przepisie art. 178 § 1 k.k. Granice ustawowego zagrożenia wynosiły zatem w tym przypadku od 9 miesięcy do 12 lat pozbawienia wolności.

Jako okoliczności obciążające Sąd wziął pod uwagę:

- znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu,
- wysoki stopień zawinienia oskarżonego (zbliżony w ocenie Sądu do maksymalnego), polegający na niesłuchaniu rażącym lekceważeniu zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym i spowodowaniu poważnego zagrożenia,
- nieodwracalny charakter następstwa wypadku w postaci śmierci J. O. (1) i ogromny rozmiar krzywd i cierpień wyrządzonych bliskim zmarłego, co pociągnęło za sobą jeszcze dalej idące konsekwencje (samobójstwo syna J. O. (1), który udał się do swojego ojca) – oskarżony swoim zachowaniem zmienił na zawsze życie wielu osób,
- zachowanie sprawcy bezpośrednio po wypadku - oskarżony nie pozostał na miejscu zdarzenia, nawet nie wykazał najmniejszego zainteresowania losem swego pasażera,
- zachowanie sprawcy przed popełnieniem czynów – oskarżony spożył dość dużą ilość alkoholu, doprowadził do tego, że znalazł się w stanie nietrzeźwości, w takim stanie decydował się na kierowanie samochodem.

Sąd zatem wymierzył oskarżonemu M. C.:

XI. za występki z art. 178a § 1 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 25 listopada 2010 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. 2011 Nr 17, poz. 78) i na podstawie art. 43 § 1 k.k. w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 10 czerwca 2010 roku o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2010 Nr 125, poz. 842) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres 4 (czterech) lat, na podstawie art. 49 § 2 k.k. w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2010 Nr 40, poz. 227) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł (tysiąca złotych),

XII. za występki z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k. karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 42 § 3 k.k. w brzmieniu nadanym Ustawą z dnia 25 listopada 2010 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny (Dz. U. 2011 Nr 17, poz. 78) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - dożywotnio, na podstawie art. 46 § 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym z dniem 08 czerwca 2010 roku) na rzecz pokrzywdzonej D. O. nawiązkę w kwocie 10 000 zł (dziesięciu tysięcy złotych),

XIII. na podstawie art. 85 k.k. (w brzmieniu obowiązującym w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 06 czerwca 1997 roku – Kodeks Karny) i art. 86 § 1 k.k. (w brzmieniu obowiązującym z dniem 08 czerwca 2010 roku), karę łączną 5 (pięciu) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

XIV. na podstawie art. 90 § 2 k.k. łącznie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - dożywotnio,

XV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt VII części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicz okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 21 listopada 2012 roku do dnia 21 grudnia 2012 roku, przyjmując jeden dzień zatrzymania za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu tak wymierzona kara (jednostkowe i łączna, a także środki karne) stanowią należytą odpłatę za popełnienie przez oskarżonego przypisanych mu występków, winny spowodować u niego pewną refleksję nad własnym postępowaniem (a zauważyć należy, iż w toku postępowania nie ujawniono, aby oskarżony w jakikolwiek sposób czuł się zobowiązany do jakiegokolwiek pomocy rodzinie zmarłego, był w istocie skupiony na własnych przeżyciach w związku z uświadomieniem sobie konsekwencji swych czynów).

Tak orzeczone kary winny również odnieść efekt wychowawczy wobec innych osób, użytkowników dróg, uświadomić im, że nie ma przyzwolenia na prowadzenie samochodów w stanie nietrzeźwości, że nie ma żadnego usprawiedliwienia dla osób powodujących w stanie nietrzeźwości wypadki drogowe.

Zważywszy na sytuację materialną oskarżonego, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił M. C. z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym z opłaty, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.